

Mercedes Gancedo,
Ferran Bardolet & Pedro
Pardo
—*A ti*, cançons per a
Victoria de los Àngeles

Petit Palau Cambra

Dimecres, 26 de febrer de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Mercedes Gancedo, soprano

Ferran Bardolet, violoncel

Pedro Pardo, piano

I

Reynaldo Hahn (1874-1947)

À Chloris

Joseph Canteloube (1879-1957)

Bailero

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Le cygne (violoncel i piano)

Frederic Mompou (1893-1987)

Damunt de tu només les flors

Jo et pressentia com la mar

Pedro Pardo (1974)

Això és la joia (violoncel i piano)

Ernesto Halffter (1905-1989)

“Ai que linda moça”, de *Seis Canciones portuguesas*

II

Pedro Pardo (1974)

Poemes de Victoria de los Ángeles musicats per Pedro Pardo:

Oriental

A ti

Brumas tristes

Fuiste

Durada del concert:

Primera part, 30 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 40 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#cambra#lied#contemporània

Palau de la
Música Catalana

Òpera i Grans Veus

Serena Sáenz & Vespres
d'Arnadí / Philippe Jaroussky &
Jérôme Ducros / Diana Damrau,
Jonas Kaufmann & Helmut
Deutsch / *Il Giustino* de Vivaldi
amb l'Accademia Bizantina &
Ottavio Dantone / *El cant de cigne*
de Schubert amb André Schuen
& Daniel Heide / *Tamerlano*
de Händel amb la Freiburger
Barockorchester & René Jacobs

Abona't a 4 concerts i gaudeix del 10% de descompte.
Més informació a palaumusica.cat/alacarta

Poema

Sarbatana d'amor

Càntut a tu,
quan vinc dels segles
i em faig carreu
de la pregària,
lliri ignorat, sol furtiu,
bes nascut de l'alimària.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Ha tornat
la flama trobadora,
aquí, de cop,
perquè el temps
és un cercle de seda
que marca el pas del sol
i l'acull de genolls,
per abeurar-s'hi.

Càntut a la vida i dic
l'espurna de la cançoneta,
quan balla el rodamon
de flauta i violí.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Càntut a tu i et duc arreu.
I les esquelles diuen
la cançó que escampa
el goig diví de fer-se nom.
I així, de cop,
tot se'n va i tot retorna
pel tímid corriol
que mena a tu.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Meravellada
canta la fada,
l'enamorada
del fetiller.

Lluís Calvo

Del llibre *Centaures i rossinyols*.

La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023

Comentari

La música, la poesia, la vida

Quan Victòria dels Àngels impartia una classe magistral, insistia molt en un tema que no té res a veure ni amb la respiració, la dicció o el fraseig, però que està íntimament lligat al cant: “*Llegiu molta poesia*”, deia als deixebles. La soprano barcelonina era una gran lectora de poesia des de ben petita, quan va ser alumna de l’Escola Milà i Fontanals en temps de la República. La pedagoga Rosa Sensat n’era llavors la directora. Allà, Victòria dels Àngels va descobrir els *lieder* de Schubert, traduïts al català per Joaquim Pena; i també la poesia i el teatre de Goethe, que explicava a la canalla el dramaturg Adrià Gual.

El seu poeta favorit era Rainer Maria Rilke, que l’any 1923, el mateix en què va néixer la soprano, publicava el seu llibre *Sonets a Orfeu*. “*El cant és l’èsser*” (“*Gesang ist Dasein*”), diu al tercer poema. No podríem trobar una millor definició de la vida d’una persona que assegurava no recordar cap dia de la vida en què no hagués cantat, ja que va aprendre a fer-ho escoltant la seva mare.

En el concert d’avui tenim cançons de diferents autors i procedències diverses, que Victòria dels Àngels va passejar per escenaris de tot el món. Per exemple, *Damunt de tu només les flors* és una peça que va estrenar ella mateixa en el seu concert de presentació al Palau de la Música Catalana, l’any 1944. Igual que *Jo et presentia com la mar*, pertany al cicle *Combat del Somni* que Mompou va crear basant-se en el poemari homònim de Josep Janès. *À Chloë* de Hahn musica un poema d’un autor oblidat del Barroc francès, Théophile de Viau, mentre que la lletra d’*Ai que linda moça* de Halffter és d’arrel popular.

La mateixa Victòria dels Àngels va animar-se a escriure poemes, també. El mestre Pedro Pardo hi va posar música, i gràcies a això els podem escoltar avui. I hi trobem una expressió íntima de la sensibilitat i la cultura de la soprano, però també retalls de la seva vida personal. *A ti* és una petita revenja envers la traïció del seu marit i *Fuiste* és una reflexió sobre el pas del temps i alhora un elogi de la maduresa.

Damunt l'escenari, un grup de músics que estan units a la soprano per l'amor a la poesia. Mercedes Gancedo n'és una àvida lectora i també ha publicat alguns dels seus poemes. Entre els autors favorits de tots tres hi ha Oliverio Girondo, Alejandra Pizarnik, Miquel Martí i Pol, Maria Mercè Marçal, Joan Margarit, el místic persa Rumi... i Julio Cortázar i Eduardo Galeano, que malgrat ser més coneguts per altres facetes també van escriure poemes.

Ja ho saben, doncs: si volen aprendre a cantar o si més no volen apreciar encara millor la música, llegeixin poesia!

Pep Gorgori, musicòleg i periodista

Autor de la biografia de Victòria dels Àngels *Tot semblava tan senzill* (Ficta, 2024)

Palau de la
Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Biografies

Mercedes Gancedo, soprano

Nascuda a l'Argentina, va debutar als divuit anys en el rol de Despina de *Così fan tutte* al Teatro Roma de Buenos Aires. Formada amb Jaume Aragall, Teresa Berganza, Mirelli Freni, Montserrat Caballé i Cecilia Bartoli, entre altres cantants, combina la faceta operística amb una intensa activitat en el camp del lied.

Guanyadora del premi Jove Promesa Artística de Caràcter Internacional de l'Asociación de Críticos de la República Argentina i la Beca Teresa Grüneisen del Mozarteum Argentino per estudiar a l'estranger, la soprano també va guanyar una beca d'estudis per al Màster de Lied Victoria de los Ángeles a l'ESMUC, així com la Beca Bach, entre d'altres. Igualment, ha estat premiada a la Competizione dell'Opera a Dresden, al Concurs Francesc Viñas de Barcelona i el Premi El Primer Palau, a més d'altres certàmens nacionals i internacionals.

Entre els rols d'òpera que ha cantat figuren Elle (*La voix humaine*), Mariana (*Das Liebesverbot*), Oberto (*Alcina*), Prilepa (*Pikovaia Dama*), Barbarina (*Le nozze di Figaro*), Papagena (*La flauta màgica*), Suor Genovieffa (*Suor Angelica*), Giannetta (*L'elisir d'amore*), Beniamino (*Giuseppe riconosciuto*), en teatres com ara el Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Festival Castell de Peralada, Teatro Campoamor d'Oviedo, Theater im Delphi (Berlín), Teatro Jovellanos de Gijón, sota la batuta dels mestres Gustavo Dudamel, Marc Minkowski, Dani Espasa, Dmitri Jurowski, Riccardo Frizza, Ivor Bolton i Josep Pons, entre d'altres.

Mercedes Gancedo combina la faceta operística amb una intensa activitat en els camps del lied i en el simfònic amb la *Quarta Simfonia* de Mahler o *Somni d'una nit d'estiu* de Mendelssohn, entre d'altres. Ha participat en festivals i auditoris importants: Schubertíada a Vilabertran, Oxford Lieder Festival, LIFE Victoria, al Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona o Fundación Juan March de Madrid. El 2017, amb la pianista Beatriz Miralles, va enregistrar el seu primer àlbum, *Cooking America!*

Ferran Bardolet, violoncel

Nascut a Sant Vicenç de Torelló (Osona), va iniciar els seus estudis amb Eulàlia Subirà, que li va transmetre la passió per la música i, especialment, pel violoncel.

Després d'anys de formació a institucions com l'ESMUC, Escuela Superior de Música Reina Sofia de Madrid, Hochschule für Musik de Hannover i Mozarteum de Salzburg, Ferran Bardolet s'ha consolidat com un violoncel·lista de gran profunditat, capaç de superar tots els reptes que se li presenten. Destaca per les seves habilitats com a músic de cambra. Des del 2019 és membre fundador del Tempus Trio, que s'ha convertit en un dels grups de música de cambra més guardonats i amb més projecció del nostre país. El pròxim mes d'abril el trio enregistrarà el seu primer treball discogràfic amb el segell IBS Classical de Granada.

Al llarg de la seva carrera ha rebut més d'un centenar de guardons i premis arreu del món. També ha actuat en algunes de les sales més prestigioses, com el Carnegie Hall de Nova York, Grosser Saal de Salzburg, Palau de la Música Catalana, Teatro Principal de Quito i Auditorio Nacional de Madrid, entre d'altres.

Actualment ocupa la plaça de primer violoncel a la Philharmonie de Salzburg, Salzburg Chamber Soloists i, a Catalunya, Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles. El proper juliol interpretarà com a solista el *Concert en Mi menor, op. 85* per a violoncel d'Edward Elgar amb l'orquestra Philharmonie de Salzburg.

Pedro Pardo, director

Compositor, director d'orquestra i de cor i pianista, va néixer a Lleida (1974), on va començar els seus estudis musicals. Al Conservatori Superior de Música de Barcelona obtingué el títol professional de composició i instrumentació i els títols superiors de solfeig, piano, direcció coral i direcció d'orquestra. Va ampliar els estudis de direcció als Meisterkurse de Viena amb el mestre Salvador Mas. Ha rebut nombrosos premis, tant en el camp de la composició com en el de la direcció, tot destacant el Premi d'Honor de Direcció d'Orquestra del Conservatori Superior de Barcelona, el Premi Ateneu Popular de Ponent de composició per l'obra simfonicocoral *Visc en una ciutat*, amb lletra de la poetessa lleidatana Rosa Fabregat, o el Premi de Composició de la Fundació Orfeó Manresà per l'obra coral *Cançó a Mahalta*, amb lletra de Màrius Torres.

En el camp de la direcció, el seu repertori abasta grans obres clàssiques, com el *Requiem* de Mozart, la *Simfonia núm. 5* de Beethoven, *Missa núm. 2* de Schubert, *Gloria* de Vivaldi, *Requiem* de Fauré i estrenes de compositors contemporanis. Ha estat director assistent al Gran Teatre del Liceu, en la producció del Theater an der Wien de l'òpera *Les pêcheurs de perles* de Bizet amb el mestre Yves Abel.

Ha estat el director i fundador de la Jove Orquestra de Cerdanyola i és el director del cor i de l'Orquestra Aulos de l'Escola Municipal de Música de Cerdanyola, on combina la seva faceta concertística amb tasques pedagògiques. Sempre implicat en projectes pedagògics, ha participat en espectacles com *Bim Bom, nadons al Palau* i *Zigzag, passets al Palau*, com a compositor, arranjador i pianista. També ha estat el compositor en exclusiva de l'acte central dels concerts familiars del centenari del Palau de la Música Catalana, amb la cantata *Sent cent*, per a cors, piano i percussió. Ha compost nombroses obres per a cor, orquestra i diversos instruments, així com musicals i òperes, entre les quals *Retrato de soledad*, amb llibret del guardonat Jordi Sierra i Fabra. La temporada 2014-15 es representà, al Teatre del Raval, el seu musical *La Monyos*, amb lletra d'Albert López Vivancos, en què també va ser director musical.

Del 2005 al 2022 va ser el director del Cor de l'Orfeó Lleidatà, tasca que l'ha dut a oferir concerts arreu del territori i també estrenar el *Concert per a piano i cor* amb l'Orfeó Català al Palau de la Música. Amb el Cor de l'Orfeó Lleidatà ha estat nominat als Premis Enderrock pel seu disc *Christmas.cat*, amb versions pròpies de nades de tota la vida.

Actualment és el director titular de l'Orquestra Simfònica Victoria de los Ángeles (OSVA), amb la qual ha debutat al Teatre Nacional de Catalunya amb èxit de crítiques i on va estrenar la seva obra *Essència* d'homenatge a la Fundació que porta el nom de la gran soprano catalana. És també amb l'OSVA que ha estrenat dues cançons amb lletra de la pròpia Victoria de los Ángeles dirigint la soprano basca Ainhoa Arteta en el marc del seu debut al Festival Internacional de Música Castell de Peralada, que va assolir gran èxit de crítica i públic. Recentment ha dirigit dues de les més importants cantants del panorama internacional, com són Irène Theorin i Joyce DiDonato amb els *Wesendonck Lieder* de Wagner i *Morgen* de Mahler i ha debutat al Teatro de la Zarzuela de Madrid dirigint la gala d'homenatge a la soprano catalana.

Músic inquiet, innovador i eclèctic, va ser conegut com a jurat del concurs de TV3 *Oh happy day!*, on va donar a conèixer les virtuts del cant coral, i les seves col·laboracions als mitjans s'han fet habituals; així, ha col·laborat al *Suplement*, *Estat de Gràcia* o *Tarda de Catalunya Ràdio*, i té programa propi amb Albert Galceran a Catalunya Música: *Els homes clàssics*.

Textos

Reynaldo Hahn (1874-1947)

À Chloris

Text de Théophile de Viau (1590-1626)

S'il est vrai, Chloris, que tu
m'aimes,
Mais j'entends, que tu
m'aimes bien,
Je ne crois point que les rois
mêmes
Aient un bonheur pareil au
mien.
Que la mort serait importune
À venir changer ma fortune
Pour la félicité des cieux!
Tout ce qu'on dit de
l'ambrosie
Ne touche point ma fantaisie
Au prix des grâces de tes
yeux.

*Si és veritat, Cloris, que
m'estimes,
(i penso que t'agrado molt),
no crec que ni els propis reis
tinguin una felicitat com la
meva.
Que inoportuna seria la mort
si vingués a canviar la meva
fortuna
per la felicitat del cel!
Tot el que es diu de l'ambrosia
no impressiona la meva fantasia
com el favor dels teus ulls.*

Traducció Manuel Capdevila

Joseph Canteloube (1879-1957)

Bailèro

Cant popular dels pastors de l'Alta Alvèrnia

Pastré, dè dèlāi l'aïo,
a gairé dé boun tèn,
dio lou baïlèro lèrô,
È n'aï pa gairé, è dio, tu,
baïlèro lèrô.

Pastré, lou prat faï flour,
li cal gorda toun troupèl,
dio lou baïlèro
L'erb' es pu fin' ol prat d'oïçi,
baïlèro lèrô.

*—Pastor de l'altra riba del riu,
que massa bé no t'ho passes,
canta el baïlèro lèro.*

*—Massa bé no m'ho passo,
i canta tu, baïlèro lèro.*

*—Pastor, el camp està en flor,
porta-hi el teu ramat,
i canta el baïlèro lèro.*

*—Lherba és més fina al camp
aquí,
baïlèro lèro.*

Pastré, couçi forai,
èn obal io lou bèl rîou,
dio lou bailèro
Espèromè, té baô çirca,
bailèro lèrô.

—*Pastor, com m'ho faré
per creuar el bonic rierol,
canta el bailèro lèro.*
—*Espera, vinc a buscar-te,
bailèro lèro.*

Frederic Mompou (1893-1987)

Del Combat del Somi

Sobre poemes de Josep Janés (1913-1959)

Damunt de tu només les flors

Damunt de tu, només les flors.
Eren com una ofrena blanca:
la llum que daven al teu cos
mai més seria de la branca;

tota una vida de perfum
amb el seu bes t'era donada.
Tu resplendies de la llum
per l'esguard clos atresorada.

Si hagués pogut ésser sospir
de flor! Donar-me, com un lliur,
a tu, perquè la meva vida
s'anés marcint sobre el teu pit.

I no saber mai més la nit,
que al teu costat fôra esvaïda.

Jo et pressentia com la mar

Jo et pressentia com la mar
i com el vent, immensa, lliure,
alta, damunt de tot atzar
i tot destí. I en el meu viure,

com el respir. I ara que et tinc
veig com el somni et limitava.
Tu no ets un nom, ni un gest. No vinc
a tu com a la imatge blava

d'un somni humà. Tu no ets la mar,
que és presonera dins de platges,
tu no ets el vent, pres en l'espai.

Tu no tens límits; no hi ha, encar,
mots per a dir-te, ni paisatges
per sê el teu món —ni hi seran mai.

Ernesto Halffter (1905-1989)

"Ai que linda moça", de *Seis Canciones Portuguesas*

Cançó popular

Ai que linda moça
sai d'aquela choça,
loira e engraçada
leva arregaçada
a saia encarnada
de chita grosseira

*Ai quina mozza més bonica
ix d'aquella cabana.
Rossa i graciosa,
duu arremangat
el vestit vermell
de cotó gruixut.*

E cantarolando
vai gentil guiando,
seu ditoso gado,
seu rebanho amado
sempre enamorado
da canção fagueira

*I tot cantussejant
va guiant gentilment,
el seu feliç bestiar,
el seu ramat estimat,
sempre enamorat
de la cançó amanyagadora.*

Tudo são tristezas
tristezas e dor
tudo são tristezas
para o meu amor

*Tot són tristeses,
tristeses i dolor.
Tots són tristeses
pel meu amor.*

Pedro Pardo (1974)

Poemes de Victoria de los Ángeles musicats per Pedro
Pardo

Oriental

El lago con flores de loto
parece dormido,
y el templo fulgente de oro
se mira en idilio.

Tú sueñas los tiempos pasados
que allí aún son vivientes
y mientras, se hunde en el lago
mi amor, lentamente...

Las flores dormidas le cobren
con tierna caricia,
el templo dorado refleja
su triste sonrisa.

Tú y yo nos marchamos dejando
sueños infinitos;
tu sombra y la mía en silencio
ahogan suspiros.

Cerezos en flor su perfume
nuestras sombras llaman,
y el lago les dice: Está escrito:
“Adiós, Sayonara...”.

A ti

Al fin llegaste Amor triunfante
mis tiernos años engañando,
raudo pasaste,
muerte dejaste
con tu fulgor de loco amante.
No vuelvas, no, ya no te creo,
huyo de ti agonizando.
Piedad te pido
muere conmigo...
así veré que ya no muero.

Brumas tristes

Como la tierra sedienta
que el sol vivo resquebraja.
Como las flores marchitas.
Como los ríos sin agua,
como el pobre sin dinero
para pagar la mortaja
está mi alma muriente
y sollozando en la nada.

Brumas la van envolviendo
húmedas, frías y blancas.
Años las iban tejiendo
aunque me iban mintiendo
al susurrar esperanza.

Y todo cuanto anhelamos
para lograr ser los dueños
no son más que tristes sueños
que antes de empezar acaban.

Fuiste

Mi espejo dice: “Fuiste”.
Me miro otra vez y le burlo diciendo: SOY!

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Divendres, 09.05.25 – 20 h

Sala de Concerts

El cant del cigne de Schubert

Andrè Schuen, baríton

Daniel Heide, piano

F. Schubert: *Schwanengesang*, D. 957 (El cant del cigne) i altres *lieder* de Schubert

Preus: de 25 a 38 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Viure – Josep

Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol
Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens
– Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis –
Maite González Rodríguez – Pepita Izquierdo Giral – Joan Oller i Cuartero – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol
Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

